

Evrei

Intrați din nou, să stăpâniți o țară,
În număr ce se vrea un milion,
Carpații ard, de suferință, iară
Și liniștea-i junghiată, de Sion.

Ați părăsit, la greu, propria țară,
Noi ne-am zidit, de vii, să ne-o păstrăm,
În pace ne lăsați, altfel afară,
Cu orice preț, pe toți vă înturnăm.

N-avem nevoie de stăpâni la noi,
Aveți acum și voi o țară,
Munciți, zdrobindu-vă-n nevoi,
Sute de ani pe plugul care ară.

Împărăția voastră-i sus pe val,
Alunecând ușor, spre răsturnare,
În spate comunismul criminal,
Vă cere socoteală, de sânge, cât o mare.

Blesteme mari, ați mai adus la noi,
Dar tot pe noi, ne acuzați de crime,
Plecați în țara voastră, înapoi,
Până de voi, nu se atinge nime.

Întoarceți-vă-n țara voastră,
Să fim unii cu alții, frați, în viitor,
Vă dăm s-aveți mușcate la fereastră
Și curcubeu de pace și de dor.

Gheorghe Gavrilă Copil